

İstanbul'daki Yedikule Gazhane Fabrikası'nda düzenlenen Seretanin II, çeşitli etkinliklerle açıldı

Cumhuriyet 16 Ekim 1992

Çağdaş sanat, ayacağını gaza bastı

Kültür Servisi- Yedikule Gazhane Fabrikası'nda düzenlenen Seretanin II, dün çeşitli etkinliklerle açıldı.

Sergide plastik sanatlar, müzik, dans, performans, insolation (mekan düzenlemesi) hatta çalışan işçilerin görüntüsüyle ekonomik politika bile yer alıyor. Hiç bir kuruluşa bağlı olmadan, çalışmalarını esnek bir yapıda sürdüren grup, ellerindeki mekanı özgürce değerlendiriyorlar.

Dikmen Sezer'in, mim gösterisi ardından, Mahir Günşiray'ın hazırlayıp, Mimar Sinan Üniversitesi Konservatuvarı öğrencilerinin yorumladığı performansta, kömür işçilerinin içinde buldukları, çalışma ve yaşam koşullarının dehşet verici görünümü yansıtıldı. Oyuncular, performanslarıyla, kömür işçisinin ölümünü, toprak altında kalanları kurtarmaya çalışanların ve ailesinin dramatik durumlarını çağrıştıran oyunlarıyla beğenildi. İzleyicilerin tüylerini ürperten, 'zombilemiş' kömür işçilerinin ilgi, destek ve çağdaşlığa duyduğu açlığın dile getirildiği performans yaklaşık 800 kişi tarafından ilgiyle izlendi.

Aydın Teker'in hazırladığı Köm-ÜR isimli performansta ise, kötü koşullarda çalışan insanlardan duyulan kayıtsızlık, "güleriz ağlanacak halimize" temasında değişik bir anlayışla izleyicilere sunuldu. Komet'in, siyah bez üzerine beyazla

Gazhane'deki bir performansta kömür işçisinin dehşet verici yaşam koşulları yansıtıldı. (Fotoğraf: İBRAHİM GÜNEL)

yazdığı dev 'Protesto ediyorum' yazısı, asılı olduğu yerden kuşkulu bir şekilde yok olduktan sonra, konduğu Gazhane fırın bölümünün arkasındaki yeni yerinde görülebilir.

Seretanin II'yi hazırlayan Arhan Kayar, Türkiye'de her şeyin devletten beklenmesini, kültür mirasına yokedilmeden önce sahip çıkılmamasını ve sanat galerilerinin istekleri doğ-

rultusunda sergi açılmasını eleştiriyor. Kayar, amatör ruhla yaptıkları tüm işlerin önyargılı eleştirildiğini, ancak Feshane Sergisi sayesinde Halic'in Eczacıbaşı Sanat Müzesi'ne kavuşmasının özgür sanat adına övünç verici olduğunu söylüyor. "Feshane sanata kazandırılırken değiştirildi. Sanat, sanat adına yok edildi" diyor Kayar, Gazhane'nin yaşa-

masını, ayakta kalmasını, değerlendirilmesini özellikle istediklerini, ancak bu yapılırken, yapının doğallığını korumalarını istiyor.

Feshane ve Sokak Sergisi sayesinde sanatla halkın arasındaki duvarı yıkan amatör girişimciler, Gazhane'deki sağlıklı ortamda çalışan 103 işçinin de yardımlarıyla, oraya özgü, oranın ruhunu taşıyan

eserler oluşturmuşlar. Bunlardan biri Eliza Proctor'un, fabrikadaki tea breaklerden esinlenerek pencerede oluşturduğu ve Gazhane'deki işçileri temsil eden 103 çay bardağı. Behçet Sefa ise mekânın büyüklüğünü en iyi değerlendirenlerden. 11x11 metre boyundaki resminin yanında birçok büyük eseriyle sergiye katılmış.